

Sebastian Wojtczak, Pierwszy krok

ten mrok kiedy patrze w jutro
niewiele mam
twój krok
jak by nigdy nie wydarzył się
o nie

przestań śnic
zaczynij żyć sobą
nie kimś
a odnajdziesz własny łąd
nie mam nic
a idę się bić o coś
czego nie ma nikt

Pierwszy krok
już nieważne nic
znika mrok
znowu chce się żyć

pójdę dalej by zobaczyć radość ich
jeszcze chwila
i zakończy się czas
niech zobaczą ile siły jest w nas
jeszcze moment
zgasną wszystkie światła miast
za chwilę

biorę wdech hi maluje obraz siebie dziś
odszedł lek zbyt późno już na bycie tym kim chcę

przestań śnic
zaczynij żyć sobą
nie kimś
a odnajdziesz własny łąd
nie mam nic
a idę się bić o coś
czego nie ma nikt

Pierwszy krok
już nieważne nic
znika mrok
znowu chce się żyć

pójdę dalej by zobaczyć radość ich
jeszcze chwila
i zakończy się czas
niech zobaczą ile siły jest w nas
jeszcze moment
zgasną wszystkie światła miast
za chwilę